

i Særdeleshed dersom det, der ligger bag ved, kom med, med andre Ord, dersom Kjøbenhavn blev befæstet fra Landfiden. Det sidstnævnte ærede Medlem udtalte, at det Fort, her er foreslaaet anlagt paa Middelgrunden, neppe vilde være tilstrækkeligt; dersom han skulde være tilfredsstillt, maatte vi have to Forter endnu. Naar vi nu se paa de Forslag, der her ere forelagte, og deres finansielle Følger, kan man ikke Andet end blive noget betænkkelig, selv om man har en god Villie til at offere Noget paa dette vigtige Bærk, thi det, her er forlangt, beløber sig til en Sum af ikke mindre end 21,800,000 Kroner, det vil sige, naar vi sætte det nu foreliggende Lovforslag i Forbindelse med det næste Forslag paa Dagsordenen. Sammenholde vi nu vore Udgifter til Forsvarsvæsenet med vore Statsindtægter, er det forholdsvis en ikke ubetydelig Sum, som medgaaer dertil. Hvis de forelagte Forslag blive til Lov, vil der medgaa godt $\frac{3}{7}$ af Landets Indtægter til Forsvarsvæsenet. Der er nu ganske vist fra flere Sider fremsat Ønske om, at vi, dersom vi besluttede os til at vedtage et saadant Lovforslag, samtidig dermed maatte søge at skaffe Midler tilveie gjennem en Indtægts- og Formuebeskatning, saaledes at vi vist kunde faae Pengene, hvor der var Gyne til at bære Udgiften. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) mente imidlertid, at Pengene nok lode sig finde, men han glemte rigtignok at paavise, hvorledes de lode sig finde, medmindre han ogsaa mente, at vi skulde gaa den samme Vej, jeg nylig nævnte, nemlig at indføre en Indtægts- og Formuebeskatning. Det er altsaa ikke ganske ubetydelige Offre, man kræver i dette Diemed, og i Særdeleshed tror jeg, at man nok kan forudsætte, at man i den Landsdel, hvortil jeg hører, at Syberne kunne være noget mere betænkkelige ved at bringe Offre, naar de se, at deres Landsdel skal ligge aaben for Fjenden trods den ærede Ministers Udtalelse ved Finantslovens 1ste Behandling om, at det gjaldt om at vise Fjenden, at vi vilde beholde fast Jod i disse Landsdele, Fyn og Sjælland, saa længe som muligt; man kan ikke i Lovforslaget se noget Stridt, sigtende til at beholde fast Jod i Sjælland. Naar jeg siger, at Syberne maatte kunne være betænkkelige ved at bringe saa store Offre, tror jeg altsaa, det er berettiget; men jeg skal tillige udtale, at hvad der vilde hjælpe til at bringe deres Betænkligheder til at svinde, vilde være, at der laa en bestemt Plan til Grund for det Hele. Det er ikke nok, at man siger: Her er det mest paatrængende og det, der i Diebliffet er tilfredsstillende, men jeg er overbevist om, at det store Flertal vil fordrø at se, ikke alene en bestemt Plan for Udviklingen af Befæstningsvæsenet, men tillige en Forbindelse med vore organisatoriske Love paa dette Omraade. Jeg er enig med det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) i, at det, der ligger bagved, synes at være Kjøbenhavns

Befæstning til Landfiden, men dertil kan jeg i dette Diebliff ikke give min Stemme, og jeg tvivler om nogensinde at kunne komme dertil. Se vi paa vort Lands Veliggenhed, maa man nærmest antage, at vort væsentligste Forsvar maa ske fra Søfiden. Vi maa, som jeg tidligere har tænkt mig, nærmest udvikle vort Forsvarsvæsen i en kraftig Flaade, egnet for vore Farvande, og den vil desuden have det Fortrin fremfor et fast Befæstningspunkt, at man kan flytte den, naar andre Punkter ere truede. Det kan kun lidt hjælpe, at vi befæste Kjøbenhavn, og derefter sigte til Fjenden: Her skulle I begynde Eders Angreb; thi her ere vi beredte paa at forsvare os; det kan ogsaa kun lidt hjælpe, at vi, dersom han ikke er godmodig nok til at søie os i vort Ønske, angribe os der, spekulere paa at flytte vort stærke Punkt til det truede Sted. Jeg tror derfor, at vi maa søge at indrette Forholdet saaledes, at vi saa vidt muligt kunne forhindre en Landgang paa Sjælland; det maa være den første Bestræbelse, hvorefter vi maa stille vort Maal. Er det først kommet saa vidt, at en fjendtlig Hær har gjort Landgang paa Sjælland, vil den samme Fjende være i Stand til i hvilket som helst Diebliff at kunne forstærke sig, og hvilken Betydning vil da Kjøbenhavns Befæstning have? Vi have jo set, at andre stærke Fæstninger have maattet underkaste sig, og netop under vore Forhold er Kjøbenhavn den By, der kræver den allerstørste og allerstærkeste Proviantering. Hvis det altsaa var kommet saa vidt, at en fjendtlig Landgang havde fundet Sted paa Sjælland, tror jeg, at Fjenden i Ro og Mag kunde tage sig det saa bekendt som muligt der, og lade Kjøbenhavn være overladt til sig selv, indtil den havde spist sig selv op, hvis han ikke vilde foretrække strax at tage Lyen ved Hornene, som man siger. Naar man altsaa nu vil gaa til Kjøbenhavns Befæstning, hvad jeg ikke er stemt for i dette Diebliff, i Særdeleshed ikke for dens Befæstning fra Landfiden, tror jeg, vi ere nærmest henviste til ved alle de Midler, der staa til vor Raadighed, at søge at forhindre en Fjende fra at komme ad Søveien til Kjøbenhavn, og det er allerede udviklet af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bjosten), hvilke Midler vi i saa Henseende have til Raadighed. Hvis vi derhos end yderligere søge at styrke og befæste Kjøbenhavn mod et Angreb fra Søfiden ved Hjælp af flydende Batterier i Stedet for faste, kunne vi, hvis vi ikke blive truede der, flytte dem og benytte dem et andet Sted. Det er ganske vist noget vanskeligt for mig og overhovedet for os Lægsfolk at tale i denne Sag, og jeg havde ventet, at de ærede sagkundige Medlemmer heri Thinget vilde ved at deltage i Diskussionen have udtalt sig om deres Stilling til Sagen og samtidig begrundet den. (K. P. Jensen: Maa jeg bede om Ordet!) Jeg tror ikke, at man i ethvert Tilfælde maa slutte, at der, fordi der ties, samtykkes;